

Edebiyat Defteri

Serokletus -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
30 Mart 2026 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Bir Kaptanın Alaborası

Bahtımız,
Şavkımız,
Orada sezilmeyen ömrümüz.

Karanlık Afrika'nın uyuşukluğu,
Dalgaların üzerinden thaseria,
Tıpkı dünyanın açık boğazından aşağı dökülen kara şarap,
Ve deniz, uzun, masmavi bir yara,
Ayaklarımızın altında gelgitleriyle,
Zincirlenmiş bir canavar.

Parlak ve kasvetli,
Yelken geriliyor—siyah, neredeyse suçlu—
Geminin direğinde,
Uzayı değil, yıldızların— sayısız, acımasız, kayıtsız.
Tanrı'yı hiç tanımamış duaları başüstünde yerde.

Andımız,
Kaderimiz,
Orada akmakta nedenselliğimiz.

Üstümüzde bir deniz tanrısı poseidon—
Katranlanmış ruhlar,
Demir ritmiyle atan kalpler—
Yani: soğuk, özgür, ve affetmeyen.
Kış akşamının gölgesi asla,
Gözlerimize giremedi.
Bizi adlandırmadan önce.”
Gemi kaptanımız söylenmekte,
“Medari sancıların nasıl dağılgan olduğunu biliyoruz,
Gülmenin ateşiyle—
Ölümden önce bile,
Omuzlarımızın üzerinden damlatmadan önce.”
“Yolumuzu Uysal kalabalıkların alkışları arasında değil,
Bizden nefret edenlerin dış gıcırdatmaları arasında açtık—

Şöyle dedi:
"Savaşın!
Zafer için değil,
Ve yine:
"Arkamızda bir iz değil,
Bir isyan dalgası bırakıyoruz—
Ve denizin kendisi de bizi takip etmekle,
Ya da yutmak arasında tereddüt ediyor gibi görünüyor."
Ölüm, hiçliğin fahişesi, bizi geçerken izliyor,
Faydasız gözlerle.
Su ki hiç susmaz,
Çok eskiden kalma bir acıyı,
Taşırdı geminin karanlık karınlarında.
Biz gidiyorduk, nereye?
Tersanelerin kurumuş kanına,
Yataksız gecelere,
Bunu bilen en iyi, yüzünü dönmüş yalnız köpekler.
Ve bu enginlikte, her şeyin dalgalandığı yerde,
Şarkı devam ediyor, insanî, sert,
Korkudan daha büyük, ölümden daha inatçı.

Türkümüz,
Enginliğimiz,
İnancın yıldızlarında alaboramız.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716733/bir-kaptanin-alaborasi.html>

Karga

Seherde meydan üstünde urgan göğre çekilmiş,
Sükûtun bağı yarılmış, zaman kandan biçilmiş.
Şafak, bir paslı hançer gibi doğmakta ufuktan,
Gecikmiş bir hüküm gibi inilti var çocuktan.
Kargalar siyah bir ferman gibi iner çatıya,
Her biri bir mahkeme kurar sanki batıya.
Gak biri: “Kim suçlu?” öbürü: “Kim masum?”
Gökte sesleri: “İnsan hem cellât, hem mazlum!”

Rüzgâr arttı; ip inledi, gölge uzadı yerden,
Bir yağmur gölcüğünde titrek akis o serden;
Suya düşmüş bir gök, kanlı bir sabah gibi,
Yansıyan yüz müydü yoksa asılmış talih mi?
Ben de aralarında durdum eğik baş ile,
Göz göze geldim ölümlle o donuk yaş ile;
Sordu kendi kendine: “Ben miyim asılı duran?
Bu baş, bu el, bu ayak... nerde o yürüyen zaman?”

Bir göğre bakar, bir yere, şaşkın ve dalgın,
Ölüyü ölüye çeker, çırpınır aklınca yangın.
Meydanı boş sanır, ruh göklere yetmiştir;
Anlamaz karga ki at çoktan uçup gitmiştir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716734/karga.html>

İhtişam-ı Gençlik

Bir gül ki tebessümle ısırır beni, dişi zehir,
Gözlerin —iki çukur yıldız— çeker beni dibine,
Bir öpüşü mahşer gibi: tatlı, lanetli, kahir;
İniş ki vecd ile başlar, varır cinnet eşiğine.

Yaşlandım, geçip giderken gözlerimin önünden,
Rindâne tebessümleri düşünmeli sevgili dostlar,
Ömrün anlamı nerede, insanın vazifesi nereden?

Ah, gönül! neden hep acele ettin yitip gitmeye?
Ömrün baharında tutamadın meyveyi elinde,
Ah, biraz daha haşır neşir olabilseydim dünya ile.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716736/ihtisam-i-genclik.html>

Bağdat Üzerinde Zakkum

Çektirdiğim son resmin arkasında
Görülen o kahkaha bir matem perdesidir
1960 yılında Mayıs ortasında bitti
Eski bir gelenektendir bu onarılır boyuna
Bekirli mahzun bir İstanbul hanında
Hani o sizin seviştiğiniz sarışınlar vardı ya
Bu eski bir şiiirdir; altınlanır boyuna
Saati sormaya çekinirken
Bir yerlerde bir ağacın titremesi
Herkes birbirine benzerken
Ben, belki de, tanır gibiydim.

Suyun kendi kendine sevdiği bir gündü
Müebbetle yatmış bir kadının öldüğü geceydi
Sapıncanla kırılacak ellerin parçalandığı
Ve uzaklaşan el arabaları
Kapılarından çıkmış kelimeleri
Rakılar bana bekaretlerini anlatmış çiçeklerin
Uzunca bir karşılaşmanın içindeyiz
İnceldiği yerden kopan bir bitik çizgi kâğıda...

Akşamları kimsesizdir, erkenden yatar
Kırık dökük dünyasında bilye oynar,
Sakalları bir gecede ağarmaktan uzar,
İçi boğulur aynalardan kaçarken...
Kimse okşamadı oysa o köşeyi,
Alnından vurulmuş yere düşmüşü,
Sesinden tanırmış gibiydim ben onu,
Oysa yalnızca bir tek fotoğrafı var bende,
Yanağında kurşun yarasıyla...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716737/bagdat-uzerinde-zakkum.html>

İkarusun Kıyam Hançeri

Sular kararmış; aynalarda dağılır simalar,
Ten, külden bir perde gibi sıyrılıp, çözülür;
İkarusun kıyam hançeriyle doğranır bulutlar,
Ve zaman, mor bir irin gibi kalpten süzülür.

Ey ruh! bu hangi ateştir içini kemiren?
Hangi melek yazgılar alnına lanetini?
Bir çarmıh gibi gerilmiş arzın elemin,
İnsan, taşır kendi kanlı cennetini.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716738/ikarusun-kiyam-hanceri.html>

Boğazın Yağmalanması

Boğaz'ın mor sularında bir akşamüstü, mahzun ve muztarip,
Semâdan inen bir mâtem gibi çöker üstüne şehrin,
Gurûbun kanlı şavkı vurur minârelere: titrek, garip...
Ey İstanbul! Hangi rüzgâr savurdu seni böyle derin?

Bir zaman ki yalılarında şarkılar mahurdan taşardı,
Kayıklar ay ışığında bir duâ gibi süzülürken,
Geceler kandil kandil, aşkın ateşiyle yaşardı;
Gönüller Haliç'ten kalkıp Arş'a dek yükselir derken.

Şimdi beton kubbeler altında boğulmuş rûh-ı kadîm,
Bir ejder ağzı açılmış dört bir yanda haris, siyah,
Tığ gibi minâreler suskun, ezanlar bile yetîm;
Çiğniyor hatıranı şehrin, kanlı bir iştihâh.

Ey fetihlerle yoğrulmuş mukaddes ve mübârek belde,
Hani o serdengeçtiler, hani o îmanlı sesler?
Bir çağın alnında şan, bir çağın kalbinde perde;
Top sesinden gür yankılanan tekbirler, nefesler?

Şimdi sokak aralarında bir ürkek çocuk ağlar,
Gözleri sorar göğe: "Nerede o mavi sabahlar?
Elinde simit değil, bir devrin kırık yadigârlar;
Nerede lale devrinden kalma gül renkli rüyâlar?"

Bir zaman Üsküdar'dan bakınca karşı kıyıya,
Şimdi köprüler çelikten, kalpler pamuk ipliğinde
Bir âh yeterdi kavuşmak için ebedî bir duyguya;
Geçeriz yan yana lâkin yabancıyız kendi yurdunda.

Ey azîz şehir! Seni ben yalnız taşınla sevmedim,
Her sokağında bir garibin sabrını, alın terini,
Her taşında bir şehîdin kanlı secdesini gördüm;
Her kapında bir annenin duâya açılan elini.

Fakat ne oldu da bir gün döndük bunca yıl sonra?
Gençliğimiz dalga dalga çekilmiş kıyılarından,
Bir enkazın önünde kaldık sanki ağlarca;
Kalan yalnız tortusu yılların kırık aynasından.

Yalılar masal değil artık, birer gölge, birer iz;
Bir reklam levhasında şimdi, donuk ve hissiz,
Şemsiyeler altında bin yaz yaşamış o sevdalı kız
Aşkın yerini almış ucuz bir gürültü, çirkin bir tiz.

Bir Tanrı ve tarih güzeli bu şehir, elbet bâkî,
Sular hâlâ akmakta, gök hâlâ mavi ve engin;
Fakat biz mi yitirdik kalbimizi, oldu mu fânî?
Lâkin göz görmez olmuş, ruh olmuş karanlık ve dingin.

Göçtü mü hepsi? Bir tufan öncesi ürperti
Boğaz mı kan ağlıyor, yoksa biz miyiz sersem u hâm?
Sor bana ey güzel, gök mü düştü sulara bu akşam?
Sarmış da semâyı, çekilmiş bir bir o fertî...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716740/bogazin-yagmalanmasi.html>

Titreyen Elime Bak

Ölüm bir konuk gibi bekler köşede,
Gönül bilir ki vakit gelir, ayrılık keskin olur.
Ama insanın hâli öyle garip, öyle gayretle,
Rakı, tütün ve hatıra, hepsi bir teselli olur.

Titreyen elime bak, kadeh âheste dökülmekte,
Bu demde böyle sarsılmak yakışır mı ihtiyâra?
Vaktinde gitmek der, ses verir uzaktan feleğe,
Lâkin yürek sıkımlık kalır alacasız bir diyâra.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716741/titreyen-elime-bak.html>

Orman Dediğın Yer

Hakîkatten uzak her süslü manzârı neylersin?
Harâb olmuşsa rûh-ı milletin, gülzârı neylersin?
Bu rüzgârında feryâd, dalganda celâlet var;
Bu sâkit sahte hüsnünle tesellî-i mezârı neylersin?

Ziyâsız fezâdır sanki üstünde gezen ebrin,
Ne âh-ı semâvî var, ne bir gür nâr-ı kahrın;
Uğuldar sanma her esen yeli rüzgâr-ı hürriyyetin,
Harâret yoksa sînen-de, kuru inkisârı neylersin?

Orman dediğın yer inler rüzgârın sillesinden,
Dağ dediğın baş eğer yıldırımın pençesinden;
Şecâat, sarsılırken kökünden kayalar gibisinden,
Fırtınayla yoğrulmuş azmin intisârı neylersin?

Deniz dalgasız olmaz; dalga çarpmazsa kıyıya,
Hırçınlıkla yazılmaz hürriyyetin destânı suya;
Sükûnet sandığın şey, bazen ölmüş bir hayatta,
Kıpırdamazsa sathın, derin efkârı neylersin?

Beni mest eyleyen şey çağlayan ırmak sesidir,
Zincir kıran bir hayvanın içli fakat gür nefesidir;
Yemiş yüklü dalların toprağa iğdiş edişidir,
Tevâzu ile yükselen izzet-şîârı neylersin?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716742/orman-dedig-in-yer.html>

Zamanın Kuşatmasına Karşı

Bir çiçeğin cılız gücüyle sarar mı kudretli savaş,
Azgın günler dört yandan saldırırken her bir taş,
Ve nasıl olur ki, kör öfke ile güzellik cengâverliğe kalkar,
Oysa gücü yalnızca bir çiçeğin narin yaprağı kadardır?

Yeşili yaşın kumlarıyla tuzlar, hasadı bir kemiğe dönüştürür.
Sabahın yumuşakça beslediği çiçeğin umudu vardır,
Öğlenin kızıl arabası narin tarlayı alev alev yakarken?
Narin bir şekilde doğan kokunun kalkanı vardır,
'Hiçbir kalkanın koruyamayacağı saatlerin koçbaşına karşı?

Akşam çanından önce, kızılığ teslim olur,
Tozun dilsiz senatosuna ve ölüm kağıdında.
İşte, bal gibi nefesi ve şarkısıyla kılıcıyla sınıyor;
Zaman, en karanlık yıldızdan tırpanını kınından çıkardığında.

Ey korkunç düşünce! Mücevher nerede yatacak,
Tunç bir kasada kulelerden ipler sarkıtıyor,
Çağın hazinesi, çağın hırsızlığından geri mi kalacak?
Zaman, ölümlü övünmelerin yok oluşunu görünce gülüyor.

Öyleyse öfkelen, ey zaman! sınırsız hazineni tüket;
Krallıkları eğ, sediri ve asmayı kurut;
Senin ganimetin, benim zaferimi, senin kılacak.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716743/zamanin-kusatmasina-karsi.html>

Bedrettin İle Hasbihal

Sabahın yüzü neydi,
Karmakarışık akalların altında.
Böyle tersine akar mı bedir,
O gümüş ilmeği hangi güruh astı yakama?
Sr soğuk tıraşı, bakma aynanın yüzüne!
Sap çakmaktaşı kalbinden içeri,
Ki bozulsun kr mühürlü kabuęu,
Zift mavisi zabıtlara sığmayan,
Alacakaranlıkta pusuda,
O ıplak gövdenin içinde birer yasak!
Sözde kalırım — efsaneleri anlatan kalbim,
Bir inanç gibi kuytu,
Sürükle devin düşüşünü,
İki sarımlık arası,
Yüreęi kaçak,
Serseri Bedrettin!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716744/bedrettin-ile-hasbihal.html>

Kandiye Üzerinden Okura

Boş bakışlı gezgin şehirlerin yolcusuna,
Fırtınanın içinden denizi görmeyi bilen,
Kötülüğü altın gibi avuçlayan,
Pişkinliği ekmek gibi yiyen sana...

Açgözlü arayıcı! hazzı şarapta arıyorsan,
Acının altındaki inciye göremiyorsan,
Cehennem'in inceliğini büyücüden öğreniyorsan,
Sayfalarımı kapat! kitabı boşuna kanatma!

Şeytanın oyunlarını bilmeden okuma,
Alışsın korkunç şeye, tütüne, içkiye, afyona.
Kurnazlıkta saklıdır çarkın dişlileri.

Yarınsız adam, kolay mı kalanın ayrılığı?
Huyu çıkası baharlara, hatalara, dostlara,
Öğretti tecrübe yaşlılıkla keskin yalnızlığı?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716747/kandiye-uzerinden-okura.html>

Dizgin

Putlar, İbrahimler, dizginler,
Dönerken batumun sınırlarına,
Güzelliđi ararken çirkinliđin içinden,
Ufaktan yudumlarken, mendil açarken,
İnançların cılızlığı, alümünyumun bükülüşü.
Hepsiyle soyundum insanlığımdan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716748/dizgin.html>

Ennui

Kandil gibi yandı inancımın ışığı,
Bir rüzgâr eser de sönmeye yeltenir.❏
Bir kadın gülümser—mezarın dışı?—❏
Gözleri, dipsiz uçurumlar, serin ve kir.

İçtikçe kan dolar saf şiirin bardağı,❏
Ağzımda çürürken sözlerin meyvesi.❏
Kimi zaman şehvet, kimi zaman da ağrı,❏
Giyydirir bana şeytan kendi giysisini.

Kör bir yıldız gibi kayar uçuruma.
İçki, afyon, kadın... her biri bir maskara,
Saklar içinde arsız Tanrı düşünümü.

Kirlenmiş sesi, duyulmaz gök kubbede.
Üveyikler tüner mezar kazılı yatakta,
Yıkım gelir, yaşam nedir, bilmeden kendime.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716749/ennui.html>

Değirmen Esiri

Erbabı-ı zeka cefasına razıyız biz,
Yalancı sefa uğruna azıyız biz,
Mescitte riyakâr, meyhanede talim,
Her reнге giren boyaya yazığız biz.

Müşrif sâkîlik hesapla dostu seçemez,
Gönül bir meczuptur, hüküm geçemez.
Her sözden nasibini alan insan hep ezilir.
Fakat her saray kumaşından alim biçemez.

Varsın desinler “delirmiş bu herif”
Bizde mecaz değil, aşk olur tarif,
Bir tek nefeslik ömrün hesabında,
Cehennem kursağına konur mu arif?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716750/degirmen-esiri.html>

Büyük Kapı

Hayalî âleme vardık, vakit epey geçti,
Musalla menzildir artık, bizleri talih seçti.
Çekildi serhat dağlarında kızıl akşamın rengi,
Gidenler dönmedi, boş kaldı hep şehit tepesi.
Ömrün rüzgârı kesildi, vakit tamam şimdi,
O büyük kapı açıldı, çağırın yüce hakimdi.
Ne bir ses var ötede, ne de bir ışık bekle,
Bu yol ki tek yönlüdür, dönüşü yoktur tekte.
Kader! gidiyoruz, lakin baş eğmeden git!
Ölüm, boyun eğmez, dik durur sende öyle bit!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716751/buyuk-kapi.html>

Atriye Karşılması

Bak Őu dağ, kanlı bir gündü, hatırla
Bakır leğenlerde yıkanan çocukların
Siyah mendiller astı ablalar, kapılar çekildi
Biri tabut, biri masa, biri de belki darađacı
Aynalı kemerini kuşandı yine kasaba
Mezarlık bahçelerinde yağmura karışan kül.

İnip çıkan katiliğin çiselene.
Al sana mavilikten bir fitil,
Bayırda ölü kuzular, açılmış sihirli sandukalar.
Esmer rengi tırnaklarını kesen kızların,
Sora sora memleket bulunmayan eşrafın.
Lakabın iksifi zeyşeriye müderrisi.

Evde kadınlar, hani Őu kimsenin bakmadıkları,
Kendi küllerinden kahve pişirenler,
Saçlarına yıldızlar düşmüşçüsüne
Eđilip toplayanlar...
Babalar yok, erkekler uzak,
Koca bir tazminat sırtlarında.

Her mertebesine üç kere eğilmiş bayraklar.
Uyluk kemiđini basar durur dul omzuna
İşte o zaman gürültüyle kapanır kapılar
Saçları yamalı gelinin belinde kanlı düğünler
Bir hallaç kuzeyine çekildi pervazlığım.
Palazlandı yeniden uykularımda ahiretliğim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716752/atriye-karsilamasi.html>

Yürek Paydası

Karanlık diyorlar,
Issız göçlerin kör bıçak gibi indiğine.
Sen görüyorsun yalnız saati, kıvıl kıvıl,
Ben tanyerinde asılan bir delikanlıyı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716754/yurek-paydasi.html>

Tahsildar

İŖi gücü bırak, bak ne var ne yok,
Syledike dile gelir anne yokluęu?
Dostlar, komŖular nereye varacak?
Hesaplar yapılırken ne olacak?
nce ona bak, sonra içini dk.

Evlilięin, sağlığın ne durumdaysa iyi olasin,
Varsın olmasın Ankara.
Yine de, geçer elbet...

Ölüm tek, ölüm nokta, ölüm bitiŖ, zerrelilięine...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716755/tahsildar.html>

Ömürlük Tapu

Panjurlar böcek dolu
Közde duman tütün yaktı

Biri giderken ardında baş açık
Göğlet kadının rengi sarkaç
Bir pencere; camı kırık
Dışarıda kesilmekte yalnız ağaç

Buzdolabında ekşi süt yayıklı
Kış rüzgârı vurur arada
İnce çarşaf yorgana sarılı
Kırmızı damla taşmış sofraya

Saksılarda kuruyan çiçek kadarsın
Bahçede harabe bir duvar
Terkedilmiş evi nasıl tanırsın
Kapının askısında menteşe kulvar

Ova zemheri, tek içimlik yolda hancı
Kömürlükte kuru odun dumanı
Evin önünde sevdalı bir yalancı
Yukarı evimize bağlanan dul birisi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716756/omurluk-tapu.html>

Boz Yaban

Anasız dolanır, boz yaban,
Kan-ter içinde kalmıř taze can.
Tık naz yok, gem yok, sűrűklenir yine,
Çul sırtında, tűfengi esrik.
Kimse anlamaz, yoktan ne biter.
Doęum bize benzer, kűr talihe yor?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716757/boz-yaban.html>

Damar Arası

Damar arası ürperen kösnük tendonlar...
Kalksın, ılık tizle bağırsın ağustosböcekleri,
Dalak gene kaynadı, fesleğenler boy verirken;
Beyin çevresinde, pıhtı atmış kıvrık zaman.
Delibal misali, boyun eğmeyen bir ot,
Elinde paslı kova, taşsın bütün deniz.
İşte ahşap tekerleğin, oyuncağın dönüşü bu;
Tanrı ve insan! dedin mi, ozan döner mezarlıkta;
İşte kimsesiz lamba, belki mahşerden kalma.
Tuz kokan ellerinde, eftel karası tulumbacılığım,
Hiç dokunulmamış bakışın; dünyanın ilk sorusu gibi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716758/damar-arasi.html>